

Les hores extraordinàries impedeixen la creació de 18.000 llocs de treball a Catalunya

Els professionals científics i intel·lectuals són un dels col·lectius que habitualment allarguen la seva jornada laboral

A Catalunya, segons l'Enquesta de població activa, es van treballar més de 35 milions d'hores extraordinàries l'any 2017. Gairebé un 40% de les quals no van ser retribuïdes ni en salari ni en temps.

Aquesta és la realitat del mercat de treball actual, que, tot i mostrar una tímida millora dels seus indicadors més genèrics, no denota una millora de la qualitat de les condicions de treball de la població treballadora.

El fet de treballar hores extraordinàries —remunerades o no—, juntament amb altres trets, com l'elevada inestabilitat laboral, l'abús de la contractació temporal, els contractes de curta durada, el treball a temps parcial involuntari, la caiguda dels salaris, l'atur crònic de les persones treballadores de més edat i l'escassa cobertura de les persones que es queden sense feina, evidencien que la precarietat laboral és una realitat que s'ha instal·lat en un mercat de treball dèbil i esgotat, incapaç de revertir la situació i oferir treball digne i de qualitat.

L'any passat es van treballar a Catalunya 35 milions d'hores extraordinàries, un 40% de les quals no van ser retribuïdes ni en salari ni en temps

Nom de dona

Si tenim en compte qui realitza treball extraordinari no remunerat, un treball que, contràriament al desitjat, existeix i en abundància, constatem que recau sobretot en les dones. Aquesta situació abusiva i tendenciosa envers les dones posa al descobert una altra realitat amb nom de dona, com són les hores extraordinàries no remunerades per part de les empreses. I, així, continuem engrossint la llista d'obstacles i discriminacions que patixen les dones a l'hora d'intentar desenvolupar una ocupació.

Cal considerar que el perfil de persona assalariada que fa hores extraordinàries és sobretot personal que treballa amb contracte indefinit, a jornada completa, en el sector de serveis i que ocupa llocs de treball qualificats, com ara professionals científics i intel·lectuals.

D'una banda, si es remunerés aquest treball extraordinari, suposaria al voltant de 7.000 llocs de treball a jornada completa. I per entendre la magnitud del problema és encertat fer l'exercici d'imaginar una empresa real que conforma el teixit empresarial del nostre país amb aquesta xifra de treballadors i treballadores. Aquest és el volum d'ocupació que impedeix el treball extraordinari no remunerat a Catalunya. Ens imaginem què passaria si aquestes 7.000 persones deixessin de cobrar per la seva feina?

De l'altra, les hores extres remunerades es podrien traduir en prop d'11.000 llocs de treball a jornada completa. Tot i ser un treball compensat, comporta fortes càrregues de treball, allargament desmesurat de jornades, discrecionalitat per part de l'empresa i grans dificultats per poder conciliar la vida laboral, la familiar i la personal.

Mala organització del treball

Aquesta situació, que es dona per una mala organització del treball, també s'ha generat, en part, perquè l'escassa qualitat de l'ocupació i la inestabilitat laboral han fet que moltes persones treballadores hagin acceptat fer hores extraordinàries com a única solució per arribar a final de mes, en contra de la seva voluntat. Per combatre aquesta conjuntura cal un control del màxim legal de 80 hores extres anuals i afavorir la creació d'ocupació estable, fent compatible l'organització del treball i els drets de les persones treballadores, sense oblidar les dones ni les hores treballades sense compensar. ■ **Romina Garcia**